

„Glasbena Matica“ je podala letos svojim članom nastopna zvezka slovenskih muzikalij: 1. Trije mešani zbori. a) Naša zvezda. b) Veseli pastir. c) Vijolčin vonj. 2. Osem moških zborov. a) Zastavenička. b) Ponočni pozdrav. c) Ne zabi me. d) Podoknica. e) Ko gledam ti v oči. f) Dekletu. g) Nagrobna pesem. h) Avstrija moja. Vse te pesmi je uglasbil slavnoznan in obljubljeni skladatelj *Anton Nedvčd*. Dobili smo zopet tri lepe mešane zборе, kakeršnih precčj čutno pogrešamo v glasbeni književnosti naši. Glasba v napevih je vseskozi tekstu prikladna, izvirna, melodijozna in v najprijetnejšem zlogu. Želimo le, da bi se skoro razlegale te nove pesmi povsod, kjer je môči pri »besedah« nastopati mešanim zborom. — Drugi zvezek moških zborov je šopek različnih, najlepših cvetk. Vrsté se tu zbori s čveterospevi in zopet zbori s samospévi za tenor in bariton. Nadrobneje ocenjati vsake teh skladeb se nam ne zdi umestno, ker nam je porok ime skladateljevo, da je pri vseh pesmih ubral pravo struno. »Glasbeni Maticí« pa častitamo, da ji nje častni član g. Nedvčd vsako leto pomore izdajati le dovršene skladbe.

Oblika in tisek, oboje je vzgledno, toda prav ta lepa oblika in zunanost nam vzbuja željo, da bi »Gl. M.« izdajala partituras tudi tiskane posamične glasove. Vzrokov tej želji bi naveli lahko precčj. Zavrnilo se nam bode, da stane to mnogo denarja. To je sicer res, vender bodemo zadovoljni namesto z dvema zvezkoma partitur z jednim, ako se z njim vred izdadó posamični glasovi.

Vestnik šolske družbe sv. Cirila in Metoda. V. Izdalo in založilo vodstvo. V Ljubljani. Tiskala »Katoliška Tiskarna«, 1891. — Ta kujižica, kakeršne izdaja vsako leto družba sv. Cirila in Metoda, navaja na 56 stranéh mimo poročila o šesti véliki skupščini v Kamniku dné 23. malega srpana t. l. podružnice, pokrovitelje, družbeno vodstvo, nadzorništvo, razsodništvo in društvene zavode. Dohodkov je bilo leta 1890. vsega skupaj gld. 7505·82 (za gld. 2000 več nego prejšnjega leta), troški pa so znašali gld. 5874·84, torej se kaže prebitka gld. 1630·98. V blagajnici je bilo koncem leta gld. 10.644·12, naloženih v raznih hranilnicah in posojilnicah, in več dolžnih pisem ónih šolskih občín, katere so dobile posojila za zgradbe slovenskih šol. Družba je v prvih petih letih svojega poslovanja nabrala gld. 34.413, izdala pa gld. 23.769. Družbeni zavodi so stali m. leta gld. 2666·75, od katerih spada gld. 1296·75 podpore za trirazredno šolo v Trstu. — Podružnic je bilo leta 1890. skupaj 98, in sicer na Kranjskem 41 z 2444 družabniki, na Štajerskem 25 z 2066 družabniki, na Koroškem 14 s 1990 družabniki in na Primorskem 18 s 1717 družabniki. Vseh družabnikov je bilo torej 8217, in sicer 54 pokroviteljev, 800 ustanovnikov, 4027 letnikov in 3176 podpornikov. — V družbenem vodstvu so gg.: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Karl vitez Bleiweis-Trsteniški, dr. Ivan Dečko, Gregorij Einspieler, Ivan Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Tavčar, dr. Jožef Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec in Anton Žlogar (tajnik). — Družba vzdržuje otroška zabavišča v Celji, pri Sv. Jakopu v Trstu, v Rojanu, v Pevmi pri Gorici, v Podgori pri Gorici in štirirazredno ljudsko šolo pri Sv. Jakopu v Trstu. — Mimo ogromne važnosti družbe sv. Cirila in Metoda za národ slovenski, katere nečemo poudarjati še posebe, gré ji tudi častno mesto v književni zgodovini, zakaj doslej je izdala že šest zvezkov svoje knjižnice, izmed katerih so šolska oblastva priporočala I., II. in IV. zvezek za posebno primerne šolski mladini; sploh je razdelila družba dosihdob s svojo knjižnico in z drugimi proizvodi že do 30.000 knjig po deželah slovenskih. Nádejamo se, da bode tudi nadalje delovala takisto plodovito, kakor doslej, in sklepamo z lepimi besedami, katere je govoril nje prvomestnik g. prof. Zupan na véliki skupščini: Jedino le duh Ciril-Metodov povéde nas Slovence, proti katerim se ob vsi periferiji zbirajo gromonosni oblaki,

napovedujoči nevarni vihár, ob katerem naj gleda krmar, da reši svoj čolnič — povéde nas, žilave Slovence, do končne zmage v borbi za pravično šolstvo.

Čujmo, bodimo pozorni na vse strani, da se čim prej uresniči tudi druga vrstica besed pesnikovih:

«Zatrli niso spečih,
Ne bodo nas bedečih!»

Koledarji »Národne Tiskarne«. Vidéč, kakó preplavljajo inozemske firme leto za letom slovenske pokrajine z raznimi nemškimi koledarji, sklenila je „Národna Tiskarna v Ljubljani“ izdajati slovenskemu národu vsako leto koledarje raznih vrst v materinščini. Mimo »Dijaškega koledarja«, o katerem smo že govorili, izšla sta še »Skladni koledar« v elegantni obliki (navajajoč katol., protest. in grško-ruske svetnike, praznike na Avstrijskem in žrebanja avstro-ogerskih srečk), cena 50, s poštnino 60 kr., in »Stenski koledar« v štirih barvah, na trdem prilepku (jedini z žrebanjem avstro-ogerskih srečk), cena 25, po pošti 28 kr. Na ta koledarja posebno opozarjamo naše národne urade, čitalnice, bralna društva, advokate, notarje, trgovce, gostilničarje in sploh vse óne Slovence, kateri ju rabijo. Dobivata se v »Národni Tiskarni« in po vseh knjigarnah slovenskih.

»Národni koledar za prestopno leto 1892«. Uredil in izdal Dragotin Hribar v Celji. — Ta koledar prinaša poleg navadnih koledarskih stvari životopise in podobe Josipa Marna, Jurija Šubica, dr. Fr. Celestina in Matije Majarja Ziljskega. Dalje čitamo članek o denarnih zavodih in denarnih razmerah po Slovenskem in »Razgled po svetu«. Cena ličnemu koledarju je 45 kr.

Iz muzejskega društva. Dné 18. m. m. je predaval g. prof. V. Voss o rudninah, ki se nahajajo na obeh stranéh podkórenske Save. Iz njega govora posnemljemo, da se dobiva marmor v jarku Draga za razvalino Katzenstein pri Bégunjah in da je od tega marmorja izklesan podstavek za Dežmanovo poprse v muzeji. Na Kranjskem se sploh dobivajo rudnine, za katere se doslej še vedelo ni, n. pr. rdeča arzenova svetlica, ali pa tetraedrit v Koroški Beli. Obsežno in korenito predavanje, katero so pojasnjevali razni nariski in posamični izvodi obravnavanih rudnin, zanimalo je mnoge poslušalce od začetka do konca.

Slovensko gledališče. Predstava dné 1. listopada: »Mlinar in njegova hči.« Žaloigra v petih dejanjih. Po E. Raupachu, poslovenil Fr. Malavašič.

Predstava dné 8. listopada: »Lowoodska sirotka.« Igrokaz v dveh delih in štirih dejanjih. Poslovenil Davorin Hostnik. — Dasi je ta igra, kakor do malega vsi proizvodi Ch. Birch-Pfeifferjeve, v marsičem pretirana, ima venderle tudi lepe prizore in ponuja igralcu dôkaj prilike, da razvija svojo umetnost. Takšni nalogi imata Jovana Eyre in lord Rochester, katera sta predstavljala gospá *Borštnikova* in gospod *Borštnik*; njiju igranje nam je prijalo popolnoma. Po volji sta nam bili tudi gospodičina *Nigrinova* in gospá *Danilova*; naloga gospé Harleighove pa je bila gospodičini *Kozjakovi*, ki je šele novinka, izvestno pretežka; želeli bi bili mimo tega srečnejše maske. V igranji g. *Sršena* se je po nekod pojavljal nepotreben patos; predstavljalci drugih manjših nalog so zadoščali. — Med prvim in drugim delom igrokaza je pel operni pevec g. *Fr. Bučar* arijo Lenskega iz Čajkovskega opere »Evgen Onjegin«; spremljal ga je na klavirji g. *K. Hoffmeister*. Občinstvo je g. Bučarja glasno pohvalilo, takó da je dodal še ljubko izvorno skladbo g. Hoffmeistera.

Predstava dné 15. listopada: »Ženski boj.« Veseloigra v treh dejanjih. Spisala G. Scribe in Legouvé. Poslovenil R. P. — »Ženski boj« ni najboljša igra, kar so